

9.9.57, יום ב'

סוף סוף יכלתי לצאת לחופש - ואני כמלון הכרמל. עוד אחמול היתח
בבוקר ישיבת הממשלה שנמשכה עד לאחר שחים - ובבית הנשיא חיכו לו עד
שנתיאשו ואכלו בלעדי. לאחר אריזת החפצים נסענו לת"א, ובשש וחצי הגעתי
לועידה ויצו בבית ציוני אמריקה, או יותר במצדה, ולאחר שגמרתי דברי
והתקלחתי נסענו לרחובות למתיחת הכנס הבינלאומי של חוקרי האסוס, משלחת
רוסית לא באה - או שרה באה. ככל אופן לא הודיעה עד עכשיו אם יבואו או לא.
כאו מסולין ורומניה, וכמובן מארצות המערב ומארה"ב, ביניהם פאולי - חתן
שרם גובל ומורו של שרם. רקח (יו"ר הכנסת) ובנו של גילס בור ואשתו היהודית.
לאחר הארוחת כבית סן מרטין ברכו וויסגול, רקח וראש מועצת העירייה - ולבסוף
אנכי, הנאום רשמי בשרת הבוקר, והמעט הראשונה של כתיבת נאומים נחה דעתי
מנאום זה. ההרגום האנגלי נעשה ע"י לוביץ.

כשבועיים לפני בלת החופש הייתי עסוק בהכנת מאמר לשנתון הממשלה,
ומשום כך גם לא רשתי במשך זמן זה דבר ביומן, אם כי היו דברים ראויים
לחריש, וחבל. אבל הלב לא היה פנוי, רק ביום חשתי האחרון עשיתי ההגהה
האחרונה - והדבר נסתלק מלבי.

רשום רק ראשי פרקים של עשרים הימים האחרונים.

ביום 20 באבגוסט נמשחתי עם אוכס, נכדו של מייסד המייחס החרש,
ששינה שמו מ- *ox* ל- *bares*. הוא בא עם אשתו בלוית כתב
המיינס קינג, מכיון שהאיתח לא נועדה למרטוט דיברנו בגילוי לב על השאלות
העיקריות שלנו ועל דחסי ישראל ארה"ב.

לאה"צ נסעתי לחתונה אילנה, בחו של לביא עם בחור מבני עשרות.
בדרך טרתי לשכונה היהודית שעל הרי נצרת, נפגשתי במעט הרחוקה עם קולי
מולין. השיכון בראשיתו, ויש להחיש העברה משרדי הממשלה בטבריה ועפולה
לכען הקים מה ישוב יהודי גדול. בריהודה חושש להפקיע השכונה מרשות
עיריית טבריה, בעיקר מסעמי בחירות. היות שאני הכרתי על הקלות לערבים
בשטח המטפל הצבאי - אין הוא רוצה להוסיף במצוק לנצרת. אולם יש שיקול
יותר חשוב, ובהגיע הזמן נקים מה עיירה נפרדת. ביקרתי בכמה מבתי המסחכמים
וסוהחתי עם הילדים והאמהות.

מטם המטכנו לעין חרוד - והעקם היתה לי שמחה רבה. אילנה - זהו כל
מה שנשאר לשלמה ממשהחור, וחשתי שלא חנשא, כי אינה צעירה עוד. וכשקיבלתי
מפלטה ההזמנה לחתונה היה זה כשבילי חג גדול.

בערב חזרתי לירושלים.

ביום ה' 22 באבגוסט סיחה עם אבן. אמרתי לו שעתה עלינו להתרכז
בהשגת נשק מאר"ב וויגט, כשם שהם שולחים לארצות ערב. בלי לחץ מאנשי הקונגרס
אין כמובן סיכוי. אה"צ ההיעצות משוחשת עם גולדה ואבן על העצרת הבאה ושאר
דברים העומדים על הפרק.

ביום א' 25 באבגוסט ישיבת ממשלה כרביל, סיחה טניה עם אובס, ישיבת
עם הטח"מ וסטרר החינוך בענייני ביצוע ההסכם הקואליציוני. הפח"מ בא ברעיון
חדש - לא העברה ממגמה למגמה אלא כל מספר הורים יוכל לדרוש הקמה בי"ס
דחי. הורעתי שדבר זה אין בהסכט - ונפעל רק למי ההסכט, והגעתי ששני המעקחים
ושני הסגנים - אונז ואסף, גולדשמיט ושריד - ינסו להביע לידי הסכט בעקרונות
ההעברה.

עזבתי הישיבה לפני הסוף כי הייתי צריך לרדת לח"א.

ביום ג', 27 באבגוסט בא אצלי מוריס מיטר (אריאל) שהיה צירנו בבריסל. סיפר על שנוי היחס מצד ספאק שנבחר להיות מזכיר נאטו ועל בחי ספר עברים באנסוורטן (של האגודה ושל המזרחי) שבהם נלמדים כל הלימודים בעברית; אגב ב"ס כזה לדבריו קיים גם במילנו ובו 700 חלמידים.

אח"כ סיחה עם משה דיין על נסיעתו לדרום אפריקה ולגאנה.

ולפנות ערב נסעתי לסירת צבי - לחגיגה 20 שנה לקיומה. דרשתי מהם הבלטת הערכים המוסריים של היהדות לעומת הכסאות ונסיעה בשבת שהרבנות העמידה עליהן היהדות. חזרתי בלילה לירושלים.

ביום ד' א' אלול (28 באבגוסט) החיעצות על העבודה בערוץ הירדן. הודיעו לי לפני כעשרה ימים שהקה"ק עומדת לחדש העבודה בירדן, וכיקטתי לחכות עד שנברר סיב העבודה והנאיה. נראה לי שבשעה זו של הידוק יחסי סוריה ורוסיה לא רצוי לבוא לידי סכסוך עם סוריה, בגלל עבודה ש-ינה אויז דוחקת ויש בה איזו סירכא מסעכ אוס. נתברר בהחיעצות שהכוונה להעמקת ערוץ הירדן מדרום החולה במרחק של 150 מטרים, למנוע שטפונות באדמה המיכשה מצפון החולה וגם ליבש אדמה החולה עצמה. הצעתי שיטערו על העבודה ליירי, ויציעו להציג משקמים, ואם לא תהיה התנגדות מצדו - לעשות העבודה. אם הוסיף ההתנגדות - נדון מחדש.

ביום ה', 29 באבגוסט מגישה עם 35 סטודנטים אכריקנים בראשות קלימור דנסר. היו ביניהם גם יהודים אחדים ושני טרסים. שאלות והשובות (נרשמו כמדומני סטינוגרפית).

בשמונה בערב החיעצות חברינו על המצב הפוליטי. וירדתי לח"א.

ביום ג', 30 באבגוסטט מבישה עם בר-יהודה - טענות על קיפוח ועל

מסרד העבודה והחינוך. הכטחתי להזמין אותו עם נמיר וזיאמה.

אחריו שיחה עם בבא על רעיון איחוד הנשים בישראל לשרותים כלליים.

היא מסכימה למרדציה של הארגון. הקיימים ולא להקמת איחוד כולל חדש.

הרב גורן הביא לי חלונות על כשרות בצכא, כי מסרבים (חיילים דתיים)

לעבוד במטבח, ואין לו די מסביחים.

בחמש אה"צ ביקרו אצלי טום ויליאמס והרברט מוריסון. האחרון נמנע

ברגלו והיה חשוב. שניהם, נדמה לי "הושענות הבוטות".

בשבת, 31 באבגוסטט, שיחה עם אבן על עהידו. גם גולדה וגם הוא רוצים

שישאר בארה"ב עד אחרי העצרה בשנת 1958 ויבוא כחצי שנה לפני מבחירות לארץ -

להחישב בה. בקיץ הבא יבוא חנה לשלושה חדשים.

ביום א', 1 בספטמבר, ישיבה הממשלה כרגיל שבה הודעתי על רצוני לצאת

לשבועיים לחו"מ.

אה"צ שיחה עם נגר על צרעת ועם ראובן על ארה"ב. הוא מציע ועדה מחקר

של שלשה שהוא יעמוד בראשה ויגיש מדי פעם כפעם מסקנות והצעות מדיניות לי

ולשרה החוץ.

ביום ד', 4 בספטמבר מבישה עם כספר העשיינים מאנשי אהוד - האצמי

בהם להקים מפעלים בנצרה ובנגב.

בערב אספה מטעם העונאים בכית הבימה למען אגרות מלווה לשיכון.

אטמוספירה טובה.

ביום ה', 5 בספטמבר - גוברין על המצב בטיעה ובקואליציה ובסניפים

(קובל מרות), ישיבת המטה עם שמעון שחזר מצרפת ומאיטליה וחזם על חוזה כור

קטן ועל רכישת סופר שרכנים מאיטלקים; אח"צ מבישה אנשי המדע (מהאוניברסיטה).

למחרת, ביום ו' 6 בספטמבר בא אצלי הקונגרסמן אנפוזי השוקד על קבלתנו

עודפי-מזון מטפיקים, ובטעה עשר כארבעים מרחי מקידים ב-  בפנסגון

ועוד, שביקרו בכל המזרח התיכון ולבסוף באו גם חנה. שאלו שאלות והשיחה

נמשכה שעהיים, ונדמה שהנחתי דעתי, כי בצאתי לוו אותי במחאואה כמייס לאו

דוקא נימוסיות.

בשהים עטרה שיחה עם אריאל (פישר).

בשבת בבוקר, 7 בספטמבר כתבתי בנשימה אחת נאומי לכנס חוקרי האטום,

ולפנות ערב - דברי לוועידה ויצו.

ואחסול, לאחר חצאריים ירדתי לה"א.